

[Ebba Strange]

stemmeforklaring at få indlagt den fortolkning, som jeg mente kunne bære vores stemmer.

Fru Grethe Philips indlæg fortæller netop os, der stemmer for den dagsorden i dag, at der er masser endnu, der skal gøres med hensyn til Christiania. Der er ingen af os, der er overflødige, og vi skal for vores part også prøve at få indflydelse på, at Christiania fortsat kan bestå. Så kan vi jo fortsætte debatten ude i landet om, hvad vi egentlig ønsker med fristaden og dens videreførelse.

Jeg vil godt sige om det af venstresocialisterne stillede dagsordensforslag, at vi har i dag, sådan som tingene ligger, syntes, at det var vigtigere at få en udsættelse end ingen ting at få, og derfor har vi valgt at stemme for regeringens forslag. Indholdet i VS' forslag er vi enige i, så hvis det skulle komme til afstemning først, vil vi stemme for det; men vi tror, tingene udvikler sig anderledes her i salen i dag.

Johan Nielsen (S):

Det er hr. Voigt, som foranlediger, at jeg kommer frem her i aften, skønt det er meget mod min vilje at forlænge en debat, hvor man har sagt så mange overflødige ord, som der er blevet sagt her. Men da hr. Voigt landede ud efter den danske præstestand, fordi der er nogle af dem, der støtter Christiania, og jeg er den eneste aktive præst i dette høje ting, så ville mine kollegaer tænke ilde om mig, om jeg ikke gik op og sagde et ord til deres forsvar.

For nogle år tilbage gik der i København en anekdote, eller jeg må hellere sige en legende: Jesus var kommet på besøg, et lille smut hernede; han var inde hos Københavns biskop – ikke Ole Bertelsen, men en anden – de fik en dejlig middag, og efter middagen spurgte biskoppen: »Nå, kære Jesus, hvad skal vi to så lave i aften?« »Ja,« sagde Jesus, »hvad er der i byen i aften?« »Der er vækelsesmøde i Bethesda, og så er der professionel boksekamp i KB-hallen.« »Nå,« sagde Jesus, »så vil jeg til boksekamp.« »Ja men hvorfor vil du ikke i Bethesda?« »Jo, der klarer de sig uden os to.« »Ja men i KB-hallen både bander og ryger og drikker og slås de.« »Ja, så er det netop stedet, hvor vi to skal være,« sagde Jesus.

Dengang Jesus gik hernede på jorden, da bebrejdede man ham netop, at han holdt til sammen med tolderé og skøger, og det er min inderste overbevisning, at hvis han havde gået iblandt os her i dag, så havde han vist sig i Christiania – måske lidt oftere end vi præster har gjort.

Jeg glæder mig over, at hr. Voigt læser sin bibel, for det må han ganske bestemt gøre. Da jeg hørte ham citere synderne i Christiania, kom jeg til at tænke på de paulinske lasketaloner. Med den høje formands tilladelse vil jeg lige citere, hvad Paulus skriver om dem, som er syndere, i brevet til Romerne:

»... de gjorde, hvad der var usømmeligt; de blev opfyldt af alskens uretfærdighed, ondskab, havepsyge, slethed, og fulde af misundelse, mordlyst, kiv, svig og ondsindethed, hemmelige og åbenbare bagvaskere, gudshadere, voldsmænd, hovmodige, pralende, opfindsomme på ondt, ulydige mod forældre, uforstandige, upålidelige, ukærlige, ubarmhjertige.«

Kan I ikke høre et sus fra de ord, som i formiddags lød fra denne talerstol, en umiskendelig lighed? Derfor er jeg lidt ked af, at hr. Voigt kun hæfter sig ved dette. Jeg ville så gerne, at han også havde læst det ottende kapitel i Johannesevangeliet, hvor den stakels kvinde, som er grebet i en åbenbar synd, står foran Jesus, og Jesus spørger, hvad der skal gøres ved hende. »Hvad siger I?« »Hun skal stenes,« siger de. Så siger Jesus: »Den, som er ren, kaste den første sten.« Og så var de så hæderlige, at de stak halen mellem benene alle sammen og gik væk. Jeg konstaterer, at hr. Voigt ved, at den dag, så er det ham, der stener først, for han har lige erklæret heroppefra, at der klæber intet beg ved hans fingre.

Jeg har en lille bitte hilsen til mine brødre fra det kristelige parti. Det er fra brevet til Filipperne, hvor der står skrevet: Lad det samme sindelag være i jer, som var i Kristus Jesus, han, som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte at være Gud lig; men han forringede sig selv og tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig. Og da han i fremtræden fandtes som et menneske, så fornedrede han sig selv og blev lydige til døden, ja, døden på et kors. Derfor har også Gud højt ophøjet ham og skænket ham et navn, som er over alle navne, for at i